

VLYSSES
REDVX IN ITHACAM.

DRAMA,

AD QVOD
FVTVRO DIE IOVIS,
QVO

MAGNIFICO CONSVLI

FASCES PRIMVM AVSPICATO CAPESENTI,

ATQVE

VNIVERSO ORDINI SENATORIO

INCLVTAE CIVITATIS ZITTAVIENSIS

AMPLISSIMO SPLENDIDISSIMOQVE,

GYMNASIVM GRATVLAVNDVVM

D. XIX. SEPT. MDCCLXV.

H. L. Q. C.

PIETATEM SVAM ET SVBMISSIONEM

OFFERT,

EA, QVA PAR EST,

DEVOTIONE, OBSERVANTIA ATQVE AMORE

INVITAT

ADAM DANIEL RICHTERVS,

GYMNAS. DIRECTOR.

ZITTAVIAE,
LITTERIS VIDVAE STREMELIANAE.

ALYSSER
MEDY IN ITHACAM

DRAMA

BY THE AUTHOR

MAGNIFICO CONSILI

FACTS PRIMVM AMPLIATO CASSENTIA
UNIVERSO ORINI SENATORIO

AMPLISSIMO SPENDISSIMOQUE

GLORIOSO DE SUO SENATUS

INSTITVM SVVM DE SENATIONE

PROVOCATIONE, CASSENTIA, ATQUE SENSORE

ADAM DANIEL RICHTERVS

IN LITTEIS VIGILIS SENATORIAE

Quemadmodum uarii ritus, quibus Romani olim usi sunt, priscam religionem nec non sanctitatem quandam spirant, ita etiam Consulum inauguratio sancta apud illos et religiosa res fuit. Ipso enim die inaugurationis deducebant Romani Consules suos novos et curia in Capitolium magno com-tatu nec non solemni pompa, quae incedebat. Lictores, quorum munus fuit subnuocere, cum fascibus praecedebant, non gregatim quidem aut confuse, non item bini terniue, sed singuli et in lineam, ut itaque licitor, qui in populum incurrerat agmen ducens *primus*, postremus autem, quoniam a Consule proxime aberat, *proximus* de quo ordine incedendi dicti esse uideantur. Ibant deinde Consulis ante pedes, fellam enim curulem Consules, quando procedebant, post se uectam habuerunt, Isidor. XI, 20. Equites, turba senatus infequente cingenda Consulibus latus; in extremo autem agminis ordine tam longum populus iter faciebat tamque densa turba, ut ista multitudinis hominum frequentia et coetu multi saepe elisi sint, Ouid. Pont. IV, 9. In templo Capitolino ciuibus congregatis adorabant Noui Consules Iouem et reliquos Deos, precantes; ut in sua uota faciles fierent. Ouid. Pont. IV, 4. 29. Publica ista precatione peracta iuebant; ut sacra uictima caderet. Ouid. Pont. IV, 9. 28. Immolabant autem Noui Consules Diis boues niueos, quos herba Falisca suis campis aluerat. Quoniam uero generationem semper a sacrificantibus obseruatum est, ut, si hostia, quae ad aras duceretur, fuisset uehementius reluctata offendissetque, se inuitam altaribus admoueri, amoueretur, quum inuito Deo eam offerri putarent, ita etiam in hoc publico sacrificio Notorum Consulum ad litandum adque uotum impetrandum illud praesertim requirebatur, ut boues niuei se praebent securi certae non inuitos. Ouid. Pont. IV, 4. 31. Intercessisse multas alias solemnitates et uenerationes in hoc cultu diuino Nouorum Consulum die inaugurationis non incite quis conciet, qui publicam magnificentiam in singulis maioris rebus momenti apud Romanos animo secum expendit. Sed nemo scriptorum, quantum memini, separatim haec omnia nobis expedita reddidit, illud autem nobis porro patet, si ad uerba Ouidii, Pont. IV, 4. 35. qui eam rem omnium optime explicare potuit, quia ipse sine dubio saepe huic pompae olim interesse potuerat, animum aduertimus, Nouos Consules rebus sacris in templo peractis a Capitolio sicuti temporibus Reipublicae in Curiam, ita temporibus Caesarum Imperatori deductos esse, ut gratias agerent meritis Superis et Caesarum Patres, qui ex more uocati aderam, aures intendebant ad uerba Consulum. Domum deinde repetentes comitante senatu non hominum modo magna, sed gratulantium etiam tanta multitudo Nouos Consules infequebatur, ut uix domus officium populi caperet. Ouid. ibid. v. 41. Tandem his omnibus ille adhuc publicus honor accedebat, ut Noui Consules factos referant, utque annus ab illis numeratus sit.

Haec de publico honore nouis Consulibus in die inaugurationis apud Romanos olim exhibitio dixisse sufficiat, ea potissimum mente, ut aetas mollior et iuentus nostra scholastica suspicere a teneris Magistratum, qui a Deo ordinatus est, quum gentes etiam ueneratione, qua par est, humillima ab antiquissimis temporibus Magistratum semper reueritae sunt, et quanta huic ciues et subditi debeant, diligenter considerat.

Quoniam enim antiqua et laudabilis Zittauiae res est, ut Musae statis atque anniuersariis regiminis uicibus *Magnificis Consulibus*, non tantum ILLI, qui hactenus ad gubernacula feliciter et cum summa laude federat, sed et Novo CONSULI, precibus et pietate religiosa in sede sacra initiato, regimen gratulari atque *uniuerso Ordini Senatorio Amplissimo* suam pietatem et obsequium testari soleant, animi iuuenum ad hanc suam pietatem, quam *crastina luce audita hora a meridie secunda*, quod Deus bene uertat, *Senatu Amplissimo auctore* perfoluere licitum est, exemplo ueterum Romanorum, quorum libros scholae nostrae explicare solent, incitandi erant. *Dramatis* argumentum desumptum est ex *Odyssea Homeri*, insequenti oratione diuinum et colligatum.

ACTVS I.

SCENA I. *Telemachus* redux in Ithacam refert *Pisenori* suo de Procis Penelopes, iubens Mentorem uocare et Theoclymenum.

SCENA II. *Penelope* monet *Telemachum* de consilii conferendis sine mora contra PROCOS.

SCENA III. *Telemachus* concionatur suamque fortunam et *Penelopes* injurias *Mentori* exponit, *Eurymone* monet Penelopen, Theoclymenus autem consolatur illam, certissimum reditum *Vlyssis* praeflagiens.

SCENA IV. *Penelope* instruit suam *Euryomenen*, quid factum oporteat, ubi ad *Procos* uenerit.

SCENA V. *Telemachus* *Penelopae*, matri suae, separatim amplius narrat ea, quae in peregrinatione sua de patre audiuit, et

SCENA VI. Succenferet *Eurymacho*, nuptias *Penelopes* insolenter petenti.

ACTVS II.

SCENA I. *Telemachus* jubet domo *Antinoum* et *Eurymachum* excedere.

SCENA II. *Penelope* reprehendit *Telemachum*, quod cum *Antino* et *Eurymacho* adhuc colloqui audeat; *Antinoum* autem et *Eurymachum* objurgat, quod a sententia sua desistere nolint.

SCENA III. *Eurymachus* cauillatur *Antinoum* propter consilium de *Telemacho* occidendo non approbatum.

SCENA IV. *Eurynome* *Eurymacho* fidem *Antinoi* suspectam facit.

SCENA V. *Penelope* instruit *Euryomenem*, ut *Antinoum* pariter in hanc eandem fraudem deducat contra *Eurymachum*.

SCENA VI. *Antinous* male exceptus a *Penelope*, et

SCENA VII. quaerens ab *Eurynome* contumeliae causam, animo ardescit in *Eurymachum*, quod solus apud *Penelopen* potior sit.

ACTVS III.

SCENA I. *Vlysses* sub forma peregrini hospitis, et sub nomine uicto *Nulli*, delatus a *Phaeacensibus* in *Ithacam* jacet in litore dormiens. Breui expergiscitur, sed non cognoscit se in patriam uenisse.

SCENA II. *Vlysses* supplex alloquitur *Melantho*, ancillam *Penelopes*, in litore oberantem.

SCENA III. *Mentor* *Vlyssen*, qui primum causam sui aduentus fingit, dissimulans se esse *Vlystem*, docet de caede *Procorum*.

SCENA IV. *Vlysses* ab *Eumaeo* hospitio excipitur.

SCENA V. *Pisenor* *Eumaeo* nunciae de salute *Telemachi* reducis, et abie nunciatum suo *Telemacho* de peregrino hospite apud *Eumaeum*.

SCENA VI. *Agelaus* jubet *Eumaeo* in posterum plures oues pingues interficiendas, et rider uaticinium peregrini hospitis de reditu *Vlyssis*.

SCENA VII. *Telemachus*, percontatus *Eumaeum* de peregrino hospite, uidet accedere *Antinoum*, et sic statim properat abire cum *Eumaeo* et peregrino hospite.

SCENA VIII. *Antinous* et *Eurymachus* sibi inuicem suspecti rixantur.

SCENA IX. *Agelaus* ex improviso accedens dirimit pugnam et nunciat, timendum esse, ne *Vlysses* breui redeat.

ACTVS IV.

SCENA I. *Vlysses* laudans *Iouem* et *Mineruum*, quod patriam ingressus sit, meditat^{ur} *Proci* exitium.

SCENA II. *Vlysses* se dominum *Eumaeo* prodir, nec non

SCENA III. *Telemacho*, quem deinde ad *Procorum* caedem instruit.

SCENA IV. *Pisenor* dolet *Vlyssen* absentem.

ACTVS

ACTVS V.

- SCENA I. *Agelaus*, sollicitus de focis, qui ad insidias *Vlyffis* abierant,
 SCENA II. ab *Antinoo* autem et *Eurymacho* de reditu *Vlyffis* nondum facto certi-
 or factus monet, ut nuptias maturent.
 SCENA III. *Pifenor* ablegatur ad *Penelopen*.
 SCENA IV. *Penelope* cum *Telemacho* respondent *Proci*s nuptias denuo petentibus.
 SCENA V. *Eumaeus* accedit cum hospite suo peregrino, qui *Vlyffes* et ignotus est,
 et male habetur ab *Antinoo*,
 SCENA VI. ab *Iro* aurem prouocatur ad certamen.
 SCENA VII. *Melantho* increpat *Vlyffen*, ob irum aedibus expulsum, quam *Penelope*
 uicuperat, *Proci*s autem certamen proponit, depromens *Vlyffis* arcum huic
 certamini.
 SCENA VIII. *Penelope* timet de isto certamine, an aliquis *Procorum* arcum fortasse
 tendat.
 SCENA IX. *Melantho* nunciat *Penelopae*, *Antinoum* a peregrino hospite, qui *Vlyf-*
fes est, sagitta trajectum esse,
 SCENA X. *Pifenor* autem amplius, omnes *Procos* occisos, peregrinum autem ho-
 spitem ipsum *Vlyffem* esse.
 SCENA XI. *Euryclea* idem adfirmat, et *Melantho* exultans canit uictoriam.
 SCENA XII. *Vlyffes* tandem ipse cum *Telemacho* accedit, et cognoscitur a *Penelope*.

Index Actorum.

- VLYSSES, *Immanuel Siegfried Eifersdorf*, Zittau.
 PENELOPE, *Christianus Traugott Heffterus*, Loebau.
 TELEMACHVS, *Iohannes Augustus Daniel Richter*, Annaberg. Mifn,
 MENTOR, *Iohannes Christianus Seyffert*, Seiffenhennersd. Lufat.
 ANTINOVS, *Christianus Gottlieb Ludwig*, Zittau.
 EURYMACHVS, *Christianus Gottfried Kretschmar*, Zittau.
 AGELAVS, *Iohannes Christianus Pezold*, Schoenberg. Lufat.
 EVRYNOME, *Iohannes Christianus Drossel*, Zittau.
 MELANTHO, *Immanuel Benjamin Gottlieb Kretschmar*, Megalo Boritzsch. Luf.
 EVRYCLEA, *Epbraim Gottlieb Gutsche*, Seiffenhennersd. Lufat.
 PISENOR, Praeco *Telemachi*, *Christianus Friedericus Richter*, Heinewald. Lufat.
 EVMAEVS, Villicus *Vlyffis*, *Iohannes Samuel Netsch*, Nieder-Oderwitz. Lufat.
 THEOCLYMENVS, comes *Telemachi* et hospes, } *Gottbelf Christian Keilboltz*,
 IRVS, Pauper domesticus in aedibus *Vlyffis*, } *Ottendorfenf. Mifnic.*

Partes Gratulantium

obtinent et sub initium hujus Dramatis dicent,

- Iohannes Gottlob Hartmann*, Zittau. Orat. lat. quod Consulatui magna et uenera-
 bilis res sit,
Iohannes Gottbelf Gutsche, Seiffenhennersd. Lufat. Orat. lat. quod Deus magistrat-
 us auctor et auxiliator sit,
Iohannes Gottfried Strietzel, Zittau. Orat. lat. quod sine iustitia et cura Magistratus
 Opificia et Commertia rerum non florere possint.

CA-

Hy 52.94 X 343 9602

V
D
18

CANENDA

IN HOC DRAMATE,

quorum modulationem gratissimam cum adjuncta com-
modulatione fiduciantium tibiisque canentium elaborauit
Gymnasii nostri honoratissimus

Collega et Cantor,

Domin. Carolus Friedericus Goesselius.

ACTVS I. SCENA VI.

*Ridet ignaues Venus ipsa, rident
Simplices Nymphae ferus et Cupido,
Semper ardentis aciens sagittas
Cote cruenta.*

ACTVS II. SCENA VII.

*Vis consilii expers mole ruit sua:
Vim temperatam Dii quoque prouebunt
In majus: iidem odere uires
Omne nefas animo mouentes.*

ACTVS III. SCENA IX.

*Conscia mens ut cuique sua est, ita concipit intra
Pectora pro facto spemque metumque suo.*

ACTVS IV. SCENA IV.

*Stentorio licet ore boet contemtor honesti,
Nil tamen efficiet, sed uox illa ampla fleisset,
Quando loqui incipiet contra uel quando tonabit
Ipse deus, diro cum fulmine fulgura miscens.*

ACTVS V. SCENA XI.

*Scilicet aduersis probitas exercita rebus
Tristi materiam tempore laudis habet.
Si nihil infesti durus uidisset Vlysses,
Penelope felix, sed sine laude fores.*

SCENA XIII.

*Gaude, Penelope, pete fertum, tingere nardo,
Ipse dedit Iupiter gaudia magna tibi.*

Vt itaque huic deuotioni nostrae fauere, discipulosque nostros quosdam Primae Classis in
Gymnasio; jam nominatos, dicentes benignis auribus audire, agentes autem in scena fauenti-
bus oculis spectare uelint, id est quod jam nunc MAGNIFICVM atque AMPLISSIMVM
SENATVM alioque *Fautores et Amicos* omnes obsequiose et officio-
sissime rogo et oro.

AD

mi

F. H. 31, 56.

Ye
5294

VLYSSES
REDVX IN ITHACAM.

DRAMA,
AD QVOD
FVTVRO DIE IOVIS,
QVO

MAGNIFICO CONSVLI

AVSPICATO CAPESENTI,
ATQVE
ORDINI SENATORIO

IAE CIVITATIS ZITTAVIENSIS
O SPLENDIDISSIMOQVE,
SIVM GRATVLAVNDVM
D. XIX. SEPT. MDCCLXV.

H. L. Q. C.
EM SVAM ET SVBMISSIONEM
OFFERT,
EA, QVA PAR EST,
OBSERVANTIA ATQVE AMORE

INVITAT
DANIEL RICHTERVS,
GYMNAS. DIRECTOR,

ZITTAVIAE,
VIDVAE STREMELIANAEE.

